

200 metų Seinų kunigų seminarijos istorija pristatyta vietos lietuviškų mokyklų mokiniams

Seinų kunigų seminarija - viena iš institucijų, palikusių ryškų pėdsaką ne tik Seinų krašto, bet ir visos Lietuvos kultūros, švietimo bei tautinio atgimimo istorijoje. Minint jos 200 metų jubiliejų, Seinų krašto lietuviškose mokyklose surengtos kūrybinės-edukacinės dirbtuvės, skirtos vaikams artimiau supažindinti su šios institucijos reikšme lietuvių tapatybei, rašoma Vyskupo Antano Baranausko fondo „Lietuvių namai“ Seinuose pranešime žiniasklaidai.

Šio fondo organizuotos veiklos surengtos Punksko Dariaus ir Girėno pagrindinėje mokykloje, Seinų lietuvių „Žiburio“ mokykloje, Suvalkų lietuvių „Vienybės“ mokykloje ir Vidugirių pagrindinėje mokykloje. Edukacijose dalyvavo 1-8 klasių mokiniai.

Dirbtuvės tapo proga vaikams pažinti šią vietą kaip vieną svarbiausių lietuvių kultūros, švietimo ir tautinio sąmoningumo židinių už dabartinės Lietuvos ribų. Užsiėmimų metu jie klausėsi pasakojimų apie seminarijos istoriją, jos kasdienybę, absolventus, sužinojo, kokie dalykai kadaise buvo dėstomi klierikams, ir kūrybinėse veiklose ieškojo savo santykio su miesto praeitimi.

„Seinų kunigų seminarija ugdė ne tik dvasininkus, bet ir žmones, prisidėjusius prie lietuvių kultūros, švietimo ir tautinės savimonės stiprinimo. Todėl šis jubiliejus yra proga ne tik prisiminti istoriją, bet ir perduoti ją jaunajai kartai“, -

sakė „Lietuvių namų“ Seinuose direktorė Onutė Nevulienė.

„Lietuvių namai“ Seinuose | D. Bednarek nuotr.

Istorija apie žmones ir jų pasirinkimus

Edukacijas vedė Inga Krasuckienė – dailių amatų dirbtuvių Musteikoje įkūrėja, besidominti senaisiais amatais ir tekstilės tradicijomis.

Užsiėmimuose mokiniai pažino seminarijos kasdienybę, išgirdo apie su šia vieta susijusias asmenybes, prisidėjusias prie lietuviybės puoselėjimo ir Lietuvos kūrimo. Tarp jų – Vincas Kudirka, Juozas Montvila, Justinas Staugaitis, Mykolas Krupavičius, Simonas Norkus ir kiti. Kai kurie pasakojimai vaikams leido pamatyti, kad istoriją kuria ne tik dideli įvykiai, bet ir žmonių pasirinkimai – tokie kaip kunigo Juozo Montvilos apsisprendimas garsiajame „Titanike“, laivui skęstant atsisakyti vietos gelbėjimosi valtyje ir likti padėti kitiems keleiviams.

Edukacijų metu dėmesio skirta ir lietuviško žodžio saugojimui. Vaikai susipažino su Seinuose veikusia „Šaltinio“ spaustuve, slaptu lietuviškų leidinių spausdinimu ir jų gabenimu į Lietuvą spaudos draudimo metais. Pasakojant apie knygnešius, vaikai išgirdo, kad knygos kartais būdavo slepiamos vežimuose su dvigubu dugnu, o leidiniuose nurodomos netikros spausdinimo datos. Tokios detalės jaunimui padėjo geriau suprasti, kiek drąsos ir išradingumo kadaise reikėjo saugant lietuvišką žodį.

„Man atrodo, labai svarbu mokiniams pasakoti apie Seinų kunigų seminariją, nes per ją jie daug geriau pajunta mūsų krašto istoriją, kultūrą ir tautinį tapatumą. Bandau parodyti ne tik faktus, bet ir gyvą kontekstą – kaip švietimas ir religinės institucijos prisidėjo prie lietuviybės išsaugojimo, kokie žmonės veikė“, – pasakojo I. Krasuckienė.

Seinų kunigų seminarija | D. Bednarek nuotr.

Iš pasakojimo - į kūrybą

Susipažinę su Seinų kunigų seminarijos istorija mokiniai pasinėrė į kūrybines veiklas. Pirmųjų, antrųjų ir trečiųjų klasių mokiniai margino meduolius arba medinukus, o ketvirtų ir vyresnių klasių mokiniai gamino dekoratyvinius

papuošimus – „krimonus“, kuriuos galėjo parsinešti namo. Kiekvienas darbas buvo papuoštas Kristaus monograma, esančia Seinų bazilikos simbolikoje.

Taip seminarijos istorija vaikams tapo ne vien datomis, pavardėmis ar pastato pavadinimu. Per kūrybą ji virto spalva, ženklu, forma ir daiktu, kurį galima sukurti pačiam.

Pasak edukatorės, vaikams istoriją lengviau suprasti tada, kai ji tampa ne vien pasakojimu, bet ir patirtimi.

„Stengiuosi įtraukti rankdarbius, kvapus, skonius – matau, kad tada vaikai labiau įsitraukia, geriau įsimena ir drąsiau reiškia savo mintis. Pamokos tampa gyvesnės, o mokiniai labiau bendradarbiauja“, – pasakojo I. Krasuckienė.

Mokiniam parngtas ir specialus iliustruotas lankstinukas apie Seinų kunigų seminariją. Jo iliustracijų autorė – Viktorija Baltušytė. Leidinys padeda vaikams lengviau susieti pasakojamas istorijas su vietomis, pavardėmis ir krašto kultūriniu palikimu.

Minint jos 200 metų jubiliejų, Seinų krašto lietuviškose mokyklose surengtos kūrybinės-edukacinės dirbtuvės | Vyskupo Antano Baranausko fondo „Lietuvių namai“ Seinuose nuotr.

Seinų seminarijos pėdsakas istorijoje

Seinų kunigų seminarijos jubiliejus – tai istorija, kuri iki šiol yra miesto atminties dalis. 1826 m. buvusiame dominikonų vienuolyno pastate seminariją įkūrė vyskupas Mykolas Manugevičius. Netrukus ji tapo svarbiu religijos, kultūros ir tautinio atgimimo centru.

Iš pradžių tai buvo dvasininkų rengimo vieta tuometėje Augustavo, vėliau – Seinų vyskupijoje, tačiau ilgainiui seminarijos reikšmė peržengė vien religinio ugdymo ribas. Čia brendo lietuvių tautinio atgimimo idėjos, stiprėjo gimtosios kalbos ir kultūros svarbos suvokimas, formavosi žmonės, vėliau prisidėję prie Lietuvos švietimo, kultūros ir visuomeninio gyvenimo.

Todėl Seinuose minimas jubiliejus yra ne tik istorinė sukaktis. Tai ir priminimas apie miesto vaidmenį lietuvių kultūros istorijoje bei atsakomybę šią atmintį perduoti jaunajai kartai.

Minint jos 200 metų jubiliejų, Seinų krašto lietuviškose mokyklose surengtos kūrybinės-edukacinės dirbtuvės | Vyskupo Antano Baranausko fondo „Lietuvių namai“ Seinuose nuotr.

Veiklos yra projekto „Tarp altoriaus ir plunksnos“, skirto Seinų kunigų seminarijos jubiliejui paminėti, dalis. Projektas jungia istorinės atminties puoselėjimą, literatūrą, meną ir vaikų kūrybiškumo skatinimą. Šiame krašte ir Seinuose, kur seminarijos istorija tebėra miesto atminties dalis, tokios veiklos primena, kad istorija išlieka gyva tol, kol apie ją kalbama, kuriama ir perduodama kitiems.

Projektą finansuoja Lietuvos kultūros taryba.